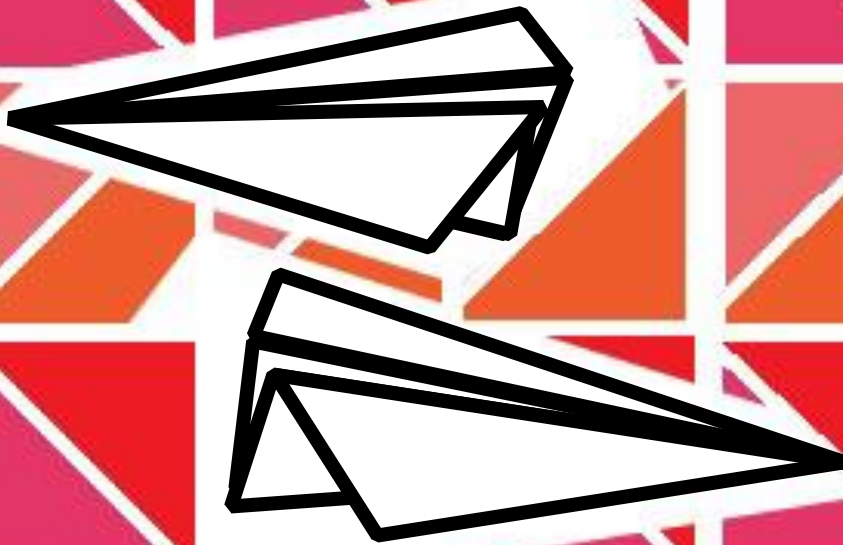

2

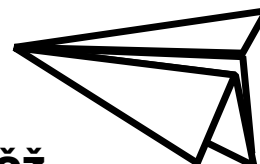
g [dʒi:]

Chronické přesouvání povinností aneb fenomén prokrastinace

Milý čtenáři, v tomto čísle našeho časopisu jsme se zaměřili na jednu nepříliš známou nemoc, o které vlastně ani spousta lidí neví. Musíme se učit na písemné prověrky a zkoušení, uklidit si svůj pokoj, napsat domácí úkoly, popřípadě udělat nějaké důležité rozhodnutí. Problém je v tom, že se nám do plnění těchto úkolů mnohdy vůbec nechce. Takové jednání má své pojmenování: PROKRASTINACE. Přesněji řečeno chorobné odkládání úkolů a rozhodnutí, které je doprovázeno nepříjemnými pocity, nejčastěji úzkostí. Každý z nás do jisté míry prokrastinuje. Pokud nám ovšem prokrastinace začne bránit v normálním fungování, stává se z ní velký problém. Je vědecky potvrzeno, že lidé s vyšším vzděláním prokrastinují více nežli ti se vzděláním nižším. Prokrastinace se zpravidla rozvíjí v mladé dospělosti. Bylo zjištěno, že počet lidí, kteří trpí prokrastinací, se v běžné populaci za posledních 30 let zvýšil přibližně čtyř až šestinásobně. I když se nejedná o nemoc, ale o poruchu, dá se řešit! Většina lidí začne svůj problém řešit až poté, co je nejhůř. Nebojme se ji řešit.

Krásné prázdniny a léto bez prokrastinace přeje vaše Redakce „g“

gCOMPETITION

soutěž

Správná odpověď na minulou otázku: Na fotografii byla rozříznutá hlávka zelí. Ze správných odpovědí byl vylosován výherce Daniel, kterého vidíte na fotografii z předávání ceny!

Video z losování najdete na odkazu u QR kódu (Tip: Pokud prohlížíte časopis na PC tak stačí kliknout na QR kód)

<https://youtu.be/GxLrfJ30GLY>

A nová fotohádanka. Víte, co je na fotografii zachyceno?

Pokud ano, neváhejte a napište nám to na email:

redakce.g@seznam.cz

Ze správných odpovědí bude vylosován jeden pisatel

Vítěz tentokrát obdrží USB lampičku!

Uzávěrka soutěže 25. června 2015

Dej si facku, ať tam nemusím chodit...

Tak tato slova určitě mnozí z vás slyšeli (samozřejmě vtip). Pan profesor Duda je známý jako velký nadšenec do fyziky, která mu vysloužila i titul RNDr. Na této škole ho můžete potkat už od roku 2003, učí hlavně fyziku, ale na svém rozvrhu má týdně 3 hodiny matematiky. Každopádně tohoto učitele všichni známe... přečtěte si jeho stručné a přesto vystihující odpovědi.

Když jste chodil na ZŠ, šla vám fyzika?

Ano, samozřejmě. Když byla práce na max. 30 bodů, měl jsem 32.

Jaké jste měl známky a jak jste se choval, když vám bylo 13?

Známky jsem měl určitě pěkné a choval jsem se slušně.

Máte raději fyziku nebo matematiku? A co je jednodušší?

Mám raději fyziku, protože fyzika je základ a je všude kolem nás. Nedá se říct, co je jednodušší, pro někoho matematika, pro někoho fyzika.

Na jakou jste chodil vysokou školu a jak jste se dostal k učení na této škole?

Chodil jsem na Přírodovědeckou fakultu v Olomouci, práce na této škole mi byla nabídnuta.

Jaká je vaše nejoblíbenější a naopak nejnejoblíbenější třída?

Mám všechny třídy rád, ale nejraději redaktorky časopisu g.

Uklouzl jste někdy na chodbě?

Ano, už mnohokrát.

Kolik let už na této škole učíte?

12

Jste spokojen s profesory, se kterými sdílíte kabinet?

Samozřejmě, na 100%.

Těšíte se na výlet s II.A? Na co se těšíte nejvíc?

Těším se moc a nejvíce se těším, že Tereška Šmídová bude po celou dobu výletu hodná.

Viděl jste někdy seriál Teorie velkého třesku? Dokázal

byste se ztotožnit
s některým hlavním hrdinou?
Ano, pár dílů jsem viděl, ale
k nikomu bych se
nepřirovnal.

Máte nějaký příbuzenský
vztah k p. prof.
Tarasovičové?

Zeptejte se p. prof.
Tarasovičové.

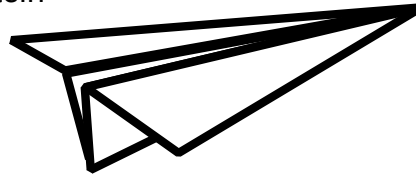
Které fyziky nejvíce
uznáváte?

Faraday, Tesla, Newton,
Einstein

Co byste řekl na závěr, třeba
jako doporučení pro své
studenty?

Učte se a věnujte veškerý
svůj volný čas fyzice.

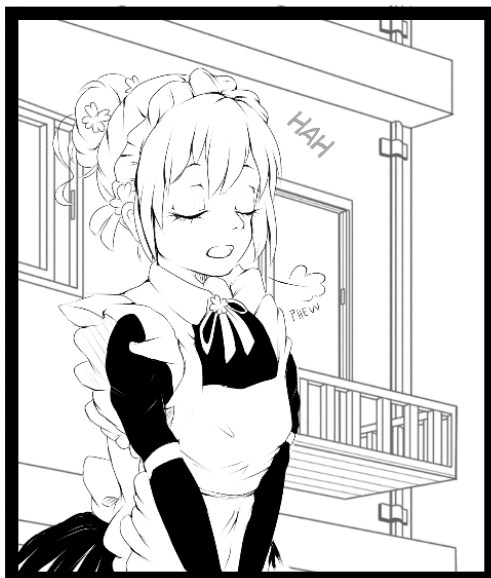
Okurka, Jablíčko, Lepek

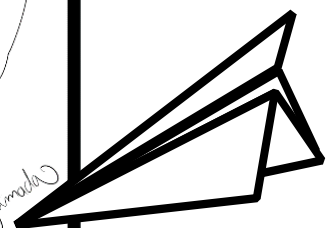
g HOBBIES

to dělám já...

PROKRASTINACE

DANIELA "YAMADA" FRANKOVÁ

Maturita

Asi znáte rčení „Po bitvě je každý generál,“ no.. tak u maturity to platí trojnásobek. Jakmile skončí měsíc květen, máme zase o něco víc “géniů“ v rajónu. Všichni vědí vše, všude byli a samozřejmě mají od všeho klíče. Klasika. O tom, že před maturitou procházeli všemi fázemi deprese, stresu, přežívání a breku už se nezmíní. Takže se o to s Vámi podělím já, tady a teď

I. fáze – Eufórie

Tato fáze probíhá v září a je ta úplně nejkrásnější. Na maturitu si ani nevzpomenete, a když jo, tak přece času ještě habaděj. V hlavě máte ještě pořád léto – slunce, panáky, lásky. Takže kdo by měl čas myslet na něco jako maturita.

II. fáze – Prokrastinace

Je zvláštní, že u nás pro tento termín nebyl ještě vymyšlen příznačný název, protože co vím já, tak prokrastinace u nás jede na plné obrátky. Prokrastinace = "vyhýbání se povinností prováděním činností, které jakkoli nepomáhají tvým vyhlídkám do budoucnosti ". Co si budeme povídat, prokrastinuje každý a prokrastinuje rád. Vždyť přece času ještě pořád dost, videí na youtube neubývá, a ten novej seroš prostě vidět musím. To je jasný. Že na mě čeká 25 otázek do dějepisu a já si slíbila, že dnes stihnu deset, je věc druhá, ale jak říkám, ten seroš prostě vidět musím.

III. fáze – Odmítání reality

Leden a únor. Tady už jde do tuhýho. Už všichni cítíme, že je to za dveřmi, ale místo toho, abychom čelili tomuto problému a sem tam třeba otevřeli knihu nebo si napsali didaktický test necháváme se chytit do sítě té známe, ďábelské prokrastinace. A maturita? Ta pro nás prostě neexistuje.

IV. fáze – Zoufalství

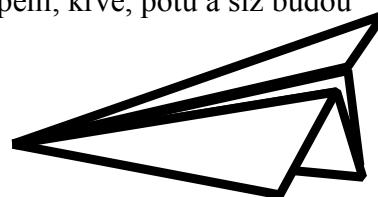
„Ty maturuješ už letos? A jak jsi na tom?“ Tak přesně tohle, Vás dostane do fáze IV. Blbý kecy generálů, kteří mají už asi 4 roky po bitvě. No a taky budoucí generálové, kteří už uměj půlku všeho a rádi se tím všude chlubí. Takže co začnete dělat vy. No začnete panikařit, samozřejmě. Naštěstí máte i spolužáky, kteří vás v tom nenechají a kteří stále vězí ve fázi III. Ale nenechte se zmást. Tihle odmítači se dokážou víkend před maturou vybičovat k nadlidským výkonům, takže si radši kupte zvýrazňovač a začněte. Protože vy, vy se nevybičujete k ničemu.

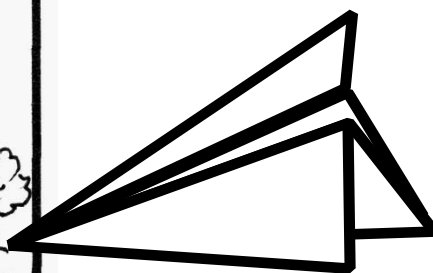
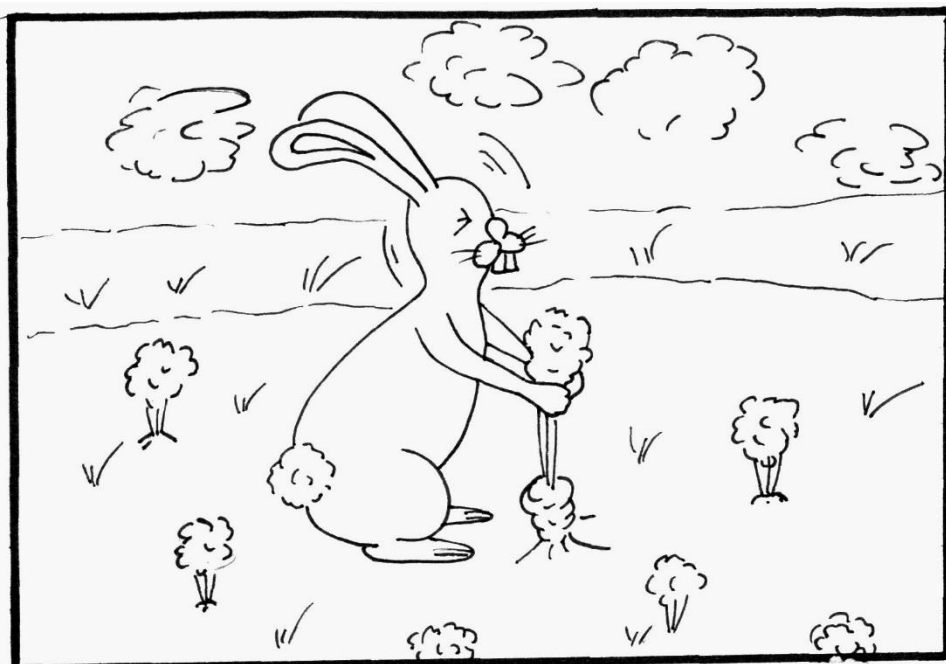
V. fáze - Smíření

Káva, guarana, slzy, občas jídlo, hodně hádek – takhle se dá shrnout poslední týden před maturitou. Prostě jste přijali svůj osud a víte, že se tomu nevyhnete. Takže se učíte celý den a večer zjistíte, že neumíte nic. Normálka. No stress. Pak nadejde maturitní týden, kdy se kromě toho, že neumíte nic dozvíte taky to, že vaši spolužáci už úspěšně odmaturovali a omývají si zobáky v nejrůznějších formách alkoholu. Normálka. No stress. Vás to čeká taky. Pak nadejde Den D. a vy jste přivolán na svou Omaha beach. Vylodíte se, dostanete se přes první linii, možná schytáte nějakou tu střelu, ale nebude to žádné dlouhodobé zranění. Pak linie druhá, třetí, čtvrtá, a než se nadějete, omýváte si ten váš informacemi přeplněný zobák v alkoholu i Vy! A všechny fáze plné utrpení, krve, potu a slz budou zapomenuty.

My už generálové jsme, teď je řada na Vás.

Anička

gHOME**„In memoriam“**

Tímto bychom se chtěli rozloučit s naším spolužákem, kamarádem a třídním šaškem. Alex Šolc se v září stěhuje do Rakouska. Je pravda, že Saša (Šáša) nebyl vždy dokonalý student, ale sekundě bude určitě chybět a navíc Mojmir Pastorek teď nebude mít, koho by v hodinách otravoval (takže si bude vybíjet vztek na nás ostatních). Ale nedělejme z toho tragédii a raději mu popřejme hodně štěstí v novém městě, na nové škole, s novými spolužáky. Tak na nás nezapomeň a hlavně pošlej pohledy a suvenýry!!!!

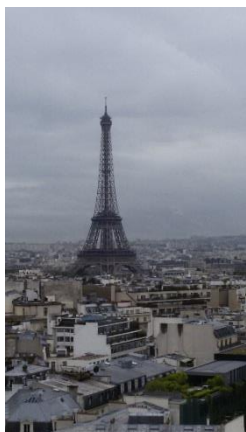
(PS: Pokud nám budeš chtít ukázat eura, tak je taky klidně pošli!)

PAŘÍŽANÉ ZE ŠTERNBERKA

Ve středu 29.4 ve 13 hodin se za pěkného a slunečného počasí relativně velká „tlupa“ studentů z Gymnázia Šternberk vypravila v čele s profesorkami Kučerovou a Niklovou na pětidenní zájezd do Paříže. Cesta, která trvala 16 hodin, byla náročná, zejména přestávky v rozmezí čtyřhodinových intervalů. Přejezd mezi hranicemi nám zpestřovalo velice zajímavé vyprávění paní Sršňové, naší průvodkyně.

První den ráno jsme se ocitli před zamlženým oparem hlavního města Francie – Paříže. Z počátku bylo velice těžké se zorientovat, protože ani Eiffelova věž vidět nebyla. Jako první jsme okusili krásu Paříže ve Starbucksu, kde jsme štěstím bez sebe a celí promočení s teplým nápojem v ruce mohli spočinout. Někteří účastníci zájezdu situaci mírně podcenili, a tak byli po celý den odkázáni na své letní oblečení. Kromě kaváren jsme samozřejmě navštívili i historické klenoty tohoto města. Například Notre Dame, muzeum v Louvre, ve kterém jsme viděli da Vinciho Monu Lisu, Vítězný oblouk a další.

Druhý den jsme po francouzsky sladké snídani vyrazili zpět do Paříže směr Eiffelovka. Ku předu nás poháněla vyhlídka poznání něčeho tak výjimečného, ale také aspoň částečné vyspání v posteli. Sice přišlo a nejtepleji také nebylo, ale nevzdávali jsme se nadějí, že bude lépe. Tentokrát všichni rádně a teple oblečení. Nadšení ale přešlo v tříhodinové frontě pod Eiffelovkou, kde nám jako

nejlepší věc, kterou si můžeme z Paříže přivést, přišly rukavice, které ale bohužel nikde nebyly k sehnání. S omrzlinami a zásobou malých Eiffelovek na klíče jsme nakonec přeci jen vystoupali na věž a spatřili panorama celé Paříže. Byla to opravdu nádhera. Ten den následovala také projížďka lodí, kde jsme někteří nadšeně mávali kolemjdoucím, a také moderní čtvrť La Défense.

Třetí a pro nás poslední den zde jsme se ocitli v nádherném zámku ve Versailles. Prošli jsme velkým množstvím pokojů a neopomenuli jsme ani unikátní Zrcadlový sál, který je 79 metrů dlouhý. V každém pokoji byl úplně jiný strop i podlaha než v předchozích. Výzdoba sochami panovníků a cennými obrazy byla také nezapomenutelná. Poté jsme po skupinkách prozkoumávali zahrady zámku, v nichž se procházel i Král slunce. Nechyběla ani oranžáda, kde už v 17. století pěstovali pomeranče, pomela a další citrusy. V zahradě se také nacházejí dvě další stavby: Velký a Malý trianon. Velký trianon sloužil ke schůzkám králů s jejich milenkami a Malý trianon využívala hlavně Marie Antoinetta se svými dětmi. Večer pro nás přijeli řidiči autobusu a my jsme se dalších 16 hodin blížili k domovu. V České republice asi největším překvapením bylo krásné počasí, z něhož jsme neměli tu sílu radovat se.

Myslím, že se výlet povedl a určitě bych Paříž dále doporučila všem, kteří mají rádi historii, architekturu nebo těm, kteří se chtějí přesvědčit o znalostech své francouzštiny. Ani jsem netušila, že se za tak krátký čas dá poznat tolik nových věcí. Jen počasí mohlo být trochu lepší, ale to jak se říká nikdo neovlivní...

Zuzana Lorencová IV.A.

...pokračování rozhovoru z minulého čísla

Autem napříč Evropou s Alfonzem a Green Day , cestou i necestou.

S kapelou jste podnikli výlet / turné, po části Evropy. Co to vlastně bylo?

No měli jsme udělaný sled nějakých písniček, které nás bavily a chtěli jsme se o ně podělit, a věděli jsme, že nemáme žádnou agenturu, která by nám to zařídila, a tak a tak jsme si řekli, že to uděláme sami. A prostě jsme to zařídili. A obvolali jsme všechny kontakty, co jsme měli po Evropě.

Kdy turné probíhalo?

Červenec.

A váš cíl bylo od začátku zahraničí?

Jo. Vlastně i teď je našim cílem pořád zahraničí, zahraničí, zahraničí. Česko taky, ale nechceme být lokální kapela, chceme být celosvětová kapela. Základní plán tady toho.

Jak to tedy vše začalo?

Nejdřív to stálo na tom, že jsme neměli auto, kterým bychom jeli, protože jsme chtěli jet autem. A jakmile nám taťka slíbil auto, tak se to pohnulo a mohli jsme plánovat dál a obvolávali jsme kontakty a zařizovali, co je potřeba, kdo pojedje a tak.

Takže posádka měla kolik členů?

Nakonec nás jelo 6, my 3 kluci z kapely, fotograf se svou holkou a jeden dobrodruh spisovatel.

A konal se nějaký slavný výjezd?

Na začátku jsme zmáčkli tlačítko, abychom vynulovali a pak počítali kilometry. A vyjeli jsme. Vyjeli jsme s jediným cédéčkem v autě a to byli Green Day : American idiot, což jsme všichni poslouchali v našem raném mládí. Tak isme to jediný cédéčko pustili a tak hodinu jsme pařili naplno. Pak jsme jeli do Prahy, tam jsme vyzvedli toho fotografa a jeli jsme dál. První noc jsme přespali na Okoři nebo spíš u Okoře.

A jak probíhalo plánování místa přespání?

To záleželo jestli jsme měli nějaký kontakt, ale hodně jsme spali třeba pod širákem nebo pod stanem. Další

noc byla u našeho kamaráda v Jiřetíně, protože v naší kapele jsou dva Jiří a ten kamarád je taky Jiří, tak to bylo setkání Jiřích v Jiřetíně. Máme takovej sen uspořádat sjezd všech Jiřích z republiky v Jiřetíně a

uspořádat to s koncertem příští rok na sv. Jiří.

Německo

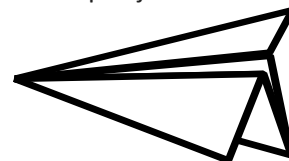
Z Jiřetína už jsme jeli do Německa do Liepzigu. Do Liepzigu nás nechtěli pustit s naším starým autem, protože jsme nesplnili emise, ale my jsme tam vjeli a nikdo nás nechytil. Tam jsme spali u jednoho týpka, kterého jsme našli přes Couchsurfing.

To je stránka, kde si zřídiš profil a prostě cestuješ a napíšeš potřebuji v tom a tom datu přespat tady a tady, a pokud ti to někdo nabídne, tak tam spíš. A na oplátku ty někomu nabízíš přespání.

No a ten týpek byl vegan, který nám zakazoval jíst maso u něj v bytě, takže jsme jedli venku a to bylo zajímavé. Tam jsme hráli na jednom mostě. Tady měli most, kde se lidi schází, povídají si a opékají špekáčky nebo tak a ten den zrovna Německo vyhrálo šampionát nebo něco, nějaký fotbal. Všichni oslavovali, bylo tam fakt strašně moc lidí a ještě tam byla jedna polská jazzová kapela. Tak jsme tam s nimi hráli a pak jsme měli sami koncert..

ELA

Dokončení na

http://www.gymst.com/CASOPIS/rozhovor_nizozemi.pdf

Kombinované permutace

celkem schíza
nikdo nehvzdá

hustota vzduchu
podobná duchu

duchu z prachu
střeje z praku

padám do prachu
už nebreč brachu

děti a čísla
cítím třísla

čísla a přepážky
prodřené podrážky

fialka na okně
spím ochotně

přepážky sladkosti
matiky starosti

problémy matické
hovory panické

Virgin town
gaye znám

černé vlasy
trpké časy

tlumené hlasy

falešné pasy

šátek na krku

plán úprku

kostka na košili

na co se vlastně těšili?

ELA

recenze

Proč se dítě vaří v kaši

Protože se malá cirkusačka bojí, že její matka, zavěšená za vlasy v kopuli hlavního stanu, zemře. Autorsky zpracované, očividně, literárně podložené, ušislyšně.

A nejlepší věc je, že máte na oběd slepičí polévku a na večeři manéžní vřavu v podání souboru ZUŠ Iši Krejčího.

Inscenace zobrazuje osudy jedné cirkusové rodiny z pohledu malé holčičky s bujnou fantazií. S fantazií, která je třeba na přežití v cirkusu. Provázena radami matky, vzorem sestry a útěchou tety jde temným lesem dětství v manéži. Útěk z rodného Rumunska, západní prožitky, rodinná krize a hlavně všudypřítomné riziko smrti, to vše v otázkách a odpovědích malé dívky.

Podle úspěšného stejnojmenného románu Aglajy Veteranyii.

Vystihnout představitost a chování malého dítěte je vždy riskantní a tato výzva má velice tenké hranice, nicméně v tomto případě byla hranice daleko od propasti fiaska a herecký výkon hlavní hrdinky tak byl velmi věrohodný a propracovaný.

Ale nejen na hercích stojí úspěšná scéna. Barevné vaničky, panenky visící za vlasy a koupající se v do běla zakalené vodě. Alternativní kulisy navozující atmosféru cirkusu ne objekty, ale barvami a zhmotněnými emocemi. To vše dohromady dokonale vtáhne do dramatu života a smrti.

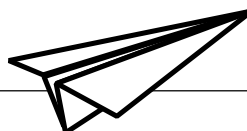
Avšak pod excelentní herecké výkony se schovává mírná absence dějové linky. Všechny útržky z inscenace se spojí do celku až na podkladu oné knihy a musím přiznat, že ne každý mohl knihu znát.

Inscenace velmi alternativního charakteru byla vhodně zasazena do prostoru Divadla na cucky, i když trochu stísněného, ale to vůbec neubralo na intenzitě divadelního prožitku, snad i naopak, protože divadlo je především kontakt s divákem. Ale slova jednoho spoludiváka " Asi jsem na to už starý." vykazují známky toho, že se jedná o spíš mladickou rebelii. A kdo nemá pochopení pro alternativu, ten ať tam ani neleze.

Každodenně žijeme jedno cirkusové představení a každodenně se obáváme smrti svých blízkých, přičemž se uklidňujeme smrtí jinou.

Dovadlo na cucky, Olomouc

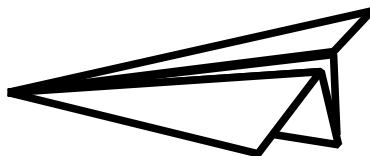
50 Kč

ELA

Příběh začal v Edinburhu. Jedna žena, Jessica Martensonová hledá práci. Ptá se každého kolemjdoucího. Pak potká sympatického pána v černé košili s modrou kravatou. Je ředitelem jedné obchodní společnosti a vypadá jako slušný člověk. Hned ji pozval do jeho kanceláře. "Kafe?" ptá se muž. "Ne, já radši čaj," odpověděla nervózně Jessica, čekající trochu jinou otázku. "Mimochodem, abych se představil, jsem Brad Conary, ředitel tohoto....tohoto." "Tohoto čeho?" zeptala se Jessica. Conary mávl rukou a šel do malé kuchyňky postavit na čaj. "Earl Grey?" zaznělo zpoza rohu. "Ano, klidně," zavolala Jessica. Brad se vrátil zpět. "Takže, paní, nemusíte mi toho o sobě moc říkat, jestli nechápete, tak už abych začal..." řekl Conary a odmíchl se. Pak spustil: "Jste Jessica Martensonová, je vám 38 let a pracovala jste v New Yorku nejprve jako záchranářka a pak u policie. Jenže se jednou stalo, tedy bohužel...že vás vyhodili kvůli falešnému trestnímu oznámení a vy jste se přestěhovala sem, do Skotska. Jestli umíte mlčet, mohu vám přidělit práci po které plno lidí touží..." "...Myslíte.." "Ne, nemyslím, já vím. Víím, že můžete dělat tajnou agentku. Ale pouze v případě, že podepíšete smlouvu o mlčenlivosti," řekl Brad a šel zalít čaj. Jessica zůstala zaraženě sedět. *Já? Já a detektiv? To přece nedává smysl! Proč by ředitel čehosi... ale ano. Ředitel jen naoko... Tajný agent...tohle si myslela Jessica, než se Conary vrátil. Donesl šálek čaje pro ni a pro sebe pořádný hrnek kávy....*

Ondřej Kořínek

Dočtete na <http://www.gymst.com/CASOPIS/Detektivka.pdf>

gREPORTAGE

reportáž

Tibetští bojovníci

Ráda bych vám přiblížila život tibetských dětí v obyčejné škole.

Pro ně to ale není jen tak nějaká škola jako pro nás a všechny ostatní. My si už od brzkého věku stěžujeme, že víkend je moc krátký a že víc jak šest vyučovacích hodin denně nezvládneme. Ale v Tibetě, konkrétně ve škole Gyalten, je vše naopak.

Děti, které pocházejí z vesnic až tisíce kilometrů dál od školy, musí žít přímo v ní. Spí tam, jedí, hrají si a hlavně se učí. Noci nejsou

lehké. V zimě bývá až -30°C a někdy i hůř, ale v únoru a lednu je příliš velká zima, tak zůstanou děti doma s rodiči. Pokoje ve škole jsou rozděleny na dívčí a chlapecké. Sto dětí na jednom pokoji v poměru ku osmi palandám, protékajícímu stropu a jedné vychovatelce není fér jak pro ni, tak pro děti. Každý večer se baví zpíváním, a to tak, že se postaví do velkého kroužku a vzájemným pošuchováním se vybere první odvážlivec, co jde doprostřed a začne zpívat jednu z místních písní, kterou se naučil ve škole. Pak už to jde jako po másle.

Venku, a to jen když je právě -30°C, přivezou teplou vodu na mytí, které se ani nedostane na všechny. Řada je snad nekonečně dlouhá a na koho voda nezbyde, bude muset počkat další týden a někdy i dva, než ji znovu dovezou.

Samotná školní docházka je velmi vyčerpávající. Malý i velcí, staří i mladí chodí do školy 6 dnů v týdnu a to 10 hodin denně. Ti nejmenší se tísňí v malých třídách na zemi a učí se základy jazyka tibetského i čínského. Ten je v dnešní době pro Tibetany nezbytný k životu. Ti starší, již zdatní čtenáři, se nemohou nabažit tibetskými komiksy. Učebnic mají všichni nedostatek.

Vyučují dále také matematiku, biologii a fyziku.

Sice jsou to těžké podmínky k žití, ale tyto děti si dokáží vytěžit to dobré.

Přece jenom, kdyby nestudovaly, nemohly by v budoucnu zajistit svou rodinu, a to je pro ně to nejdůležitější.

Kari

Víte, že QR kód

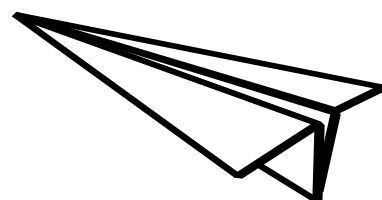
- má zkratku, která vychází z anglického „Quick Response“, tedy kódy rychlé reakce. QR kód dokáže zakódovat mnohem větší množství dat než klasický čárový kód.
- musí mít ve třech vrcholech poziční značky ve formě soustředných čtverců. Ve spojnicích mezi těmito hraničními čtyřúhelníky úsečky tvořené střídavě bodem a mezerou.
- do jednoho QR kódu – obrazce je možné uložit velké množství informací - až 7 000 číslic nebo text o délce 4 300 znaků
- častější je využití pro uložení internetové adresy – odkazu
- **v praxi stačí vyfotit QR kód na Váš mobilní telefon skrze nainstalovanou aplikaci qr čtečka, kterou máte nainstalovanu ve svém mobilním přístroji (zdarma). Ta rozšifruje znaky kódu a přeloží je na žádané informace**
- vyhláška 3/2015 o některých dokladech o vzdělávání předpokládá, že **po 30. září 2017 bude na každém vysvědčení uveden QR kód**, který bude obsahovat vždy jméno, příjmení a datum narození hodnocené osoby, resortní identifikátor školy, označení oboru vzdělání, školního roku, klasifikace v povinných předmětech a celkové hodnocení.
- Můžeme si ho vytvořit i sami pomocí on-line generátoru QR kódů na internetu (např. <http://www.qrgenerator.cz/>) a nebo i pomocí samostatné aplikace (např. u iPadu aplikace QR Reader, která nejen umí kódy číst, ale umí je i vytvářet)

Toto číslo si můžete stáhnout zde...

- (příště si to ukážeme ☺) J@z@

ČERVEN 2015, vydává studentská redakce, příspěvky do dalšího čísla posílejte nejpozději do 10. 9. 2015 na redakční mail: redakce.g@seznam.cz

Těšíme se na super příspěvky ☺

Najdete nás také o velké přestávce ve středu a v pátek v čajovně.

Krásné a dlouhé prázdniny přeje redakce ☺

HLÁŠKY PROFESORŮ Z II.A

Co bychom to byli za školní časopis, kdybychom nenapsali hlášky profesorů. Zatím jsou to jen profesori z II.A, ale hodláme zvětšit záběr, tak pomozte!!! Napište nám na redakční mail redakce.g@seznam.cz, můžete se i podepsat.

Máte jedničku z matematiky a učí vás p. prof. Duda? Tak to jste určitě museli dělat matematickou olympiádu, jelikož je to podmínka nutná nikoliv dostačující a pokud to nevíš, tak si dej facku, at' tam nemusím chodit.

Stejně tak důležitý je puntík p. prof. Kotkové, který musí být zelený, stejně jako nadpisy a důležité informace, které si musíme pamatovat až do maturity.

A věděli jste, že ve francouzštině se nečte H, takže helen se čte elen, hospital se čte opital a ho*no se čte ovno (p. prof. Kučerová)?

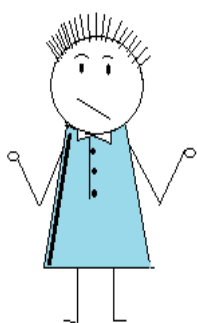
Navíc naše třída je někdy vážně šílená, takže když se nás p. prof. Čermáková zeptá, jestli je tady něco k smíchu, máme z toho *chlámy* až do zvonění a to nemluvíme o oblíbeném slově p. prof. Mejdrové a p. prof. Večerky-DEFAKTO.

Mimochodem, když jdete po chodbě a naproti vás si to rázuje p. prof. Zima, tak ne, to vám nezvoní mobil, to si jen p. prof. brouká Včelku Máju a radši ho nezdravte, jelikož jeho pozdrav- DOBREJ zní jako z megafonu, ale toho si už určitě ti pozornější z vás všimli.

A rada na závěr- nikdy neříkejte p. prof. Rycheckému, že jste tady nebyli, tak to nemůžete umět, protože na vás vytáhne něco o sobě, školce a pisoárech- („já jsem taky chyběl, když se ve školce učilo na pisoár, tak teď musím sedět, no a!“)

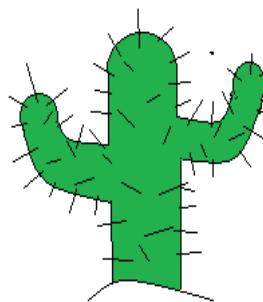
UPOZORNĚNÍ:

V tomto článku nebyly použity dvojsmysly ani urážky vyzvánění mobilních zařízení a rozhodně jsme se nesnažili nikoho urazit a jak říká p. prof. Rychecký-berte to s nadhledem. Pokud jsme někoho moc urazili nebo zostudily, můžete si jít stěžovat k níže uvedeným osobám.

Profesor

KAKTUS

Okurka a Lepek

DÍL 2. ŠTĚSTÍ?

